

- (૧) — દુઃખની સાથે કાયમ રહે તે પદ્યાર્થ તરેયાય
- (૨) — વારંવાર ઉત્પન્ન થાય અને નાશ પામે તે પદ્યાર્થ તરેયાય
- (૩) — મુનિ પરદુઃખ, પરગુણ અને પરપદ્યાર્થમાં સદા રહેણી.
- (૪) — 'ત્રિંદિભેદ' એટલે આત્મામાં રહેલી રાગ-દ્વેષની ગાંઠ ખોલવી
- (૫) — ત્રિંદિભેદ ત્યાં પછી જ જ્યેષ્ઠ યોધા ગુણસ્થાનને આવે
- (૬) — ત્રિંદિભેદ થયા પછી પ્રાપ્ત થતું સમ્યક્દર્શન ત્રિવિદ્યાજ્ઞાનનું બીજું છે.
- (૭) — અધ્યાત્મમાર્ગની શરૂઆત થયા પછી સમ્યક્દર્શન આવે.
- (૮) — યોધા ગુણસ્થાને (સમ્યક્ દર્શન) આવતા જલ્દની તત્ત્વ સંવેદન જ્ઞાન લેય

(૯) — આત્માના ગુણોને અનુભવવા રૂપ "તત્ત્વ સંવેદન જ્ઞાન"

પ્રાવેશને લાગે શકે.

- (૧૦) — અભવ્ય આત્મા ત્રિંદિભેદ તરીકે શકે
- (૧૧) — મુનિ નિર્ભય હોવાથી અને તેથી પરગુણ ન હોવાથી "નિર્ગંધ" તરેયાય છે.
- (૧૨) — જ્ઞાનરૂપી રસાયણ મેળવવા માટે જલદુઃખ થોડા મોંઘે (દવાઓ) લેવા પડે.
- (૧૩) — સમુદ્દમંદન ત્યાં થતા જ્ઞાનરૂપી અમૃતની પ્રાપ્ત થતી બધી.